

Noget om stjernefangst

Natten er så stille som en lille fugl der tier.

Det er ikke ilde med en sådan stille stund.

Tusind blanke bølgers spilledåsemelodier

Toner ind mod kysten fra det åbne Øresund

Bølgerne er kolde og i månelys formummet.

Månens lille jolle driver stille ind mod land,

ta'r en blå konkylje med, og stævner ud i rummet.

På den øde mole står en lille, salig mand.

Det er mig, der står der. Jeg har stjernes kud i lommen.

Himmelske akkorder fylder hjertets stilhed ud.

Den jeg står og venter på er endnu ikke kommen.

Hun går nemlig osse rundt og fanger stjernes kud.

Se, hun vandrer roligt på en spinkel månestribe,

Møder mig fortroligt med et kys som siger pling!

Ta'r et lille stjernes kud og putter i min pibe,

Hvor der bor en lille sol, som fylder ingenting.

Alt hvad jeg kan sige er hurra! - men ganske stille,

Mens min søde pige lægger øret til min mund.

Og jeg hvisker atter et hurra, der er så lille s

om det sagn om Abraham, der sad i Mamrelund.

Sådan går vi begge gennem mange tusind nætter,

Hvor de grønne hække dufter sødmefydt af maj.

Alle vores stjernes kud har himmelske dubletter,

Så hvis du vil ønske, er der osse et til dig!